

תורה אור השלם

בשלמא תורה איבא
וְאֶלְיוֹן יָסִיא
נא כי כל מהלך נגמינוין דק'
קוין זו משמע דוקה ריעשה

מමיטין זקמי' כל צוון כל ציון
ונכילה נזפן סלאן: פה. לדמול
קנן פמען צן גמאלין סייד. לפציג
נוון צן גמאלין קמי' נציריהם

כאן^๖ בוגוף שלנו כאן בוגוף שלחן אמר לה' לא
אבי' במא אוקימתה לההי' בוגוף שלחן
מאי אריה מקרא שכתבו תרגום ותרומות
שכתבו מקרא אפילו מקרא שכתו מקרא
وترוגום שכתבו תרגום נמי דהא קתני עד
שיכתבנו אשורתה על הספר ברדי אלא לא
קשה היא הבן דא ישב' א' ישב' ג' היא
אייכא יונית אלא לא קשה כאן בספרים כאן
בתפלין ומזוות מ"ט מושם
רכתי' בחו יהוי בחוויתן יהו Mai תרגום
שכתבו מקרא אייכא בשלמא תורה אייכא
יגר שהודתא אלא הכא Mai תרגום אייכא
אללא לא קשה כאן במוניה כאן בספרים
מגיליה א' מ"ט רכתי' בה^๓ כתבתם וכלשונם
mai תרגום שכתבו מקרא אייכא אמר רב פפא
ונשמעו פתוגם המלך ובנהמן בר יצחק אמר
וכל הנשים יונת יקר לבעליהן רב איש אמר
בי' תניא ההיא בשאר ספרים ובבי' יהודא
היא דתניא לתפלין ומזוות אין נכתבי' אלא
ашורתה ורובינו התורו יונית והכתיב והיו
אללא אימא ספרים נכתבים בכל לשון ורובינו
התורו יונית התורו מכל התניא קמא אשר
אללא אימא רובינו לא התורו שכתבו אלו
יונית ותניא א' ר' יהודא אף כשותתו רובינו
יונית לא התורו אלא בספר תורה ומשום
מעשה דתלמי המלך^๔ דתניא^๕ מעשה בתלמי
המלך שכנים שבעים ושנים בתרים וקנין והכנין
שבעים ושנים בתים ולא גילה להם על
מה בינון ונכם אל כל אחד ואחד ואמר להם
כתבו לי תורה משה ורבכם נתן הקב"ה בלבד
כל אחד ואחד עצה והסכים כולם לדעת
אתה^๖ וכתבו לו^๗ אלהים ברא בראשית
אעישה אדם נצלם ובדמות^๘ יוכל ביום
הששי וישובת ביום השבעי^๙ יוצר ונקה
בראו ולא כתבו ברם^{๑๐} הבה ארודה ואבללה
שם שפחת^{๑๑} ותחזק שרה בקروبיה^{๑๒} כי
באפס הרגו שור וברצונים עקרו אבום
ווקח משה את אשתו ואה בנינו וירכבים
על נושא בני אדם^{๑๓} מוושב בני ישראל
אשר ישבו במצרים^{๑๔} ובושאר ארחות ארבע
מאות שנה^{๑๕} ווישלח את זוטמי בני ישראל
ואל זוטמי בני ישראל לא שלח ידו
לא

כטכטו לו גלעון יוים זממלן
לזעיר סגולין זממייל וארס
לצמי' רצויות אין זמיג'ה סכ'
מסוס אל' ספכו לו: עלי^๑
לו למטה רצCONS סום לו גמלן:
המלי' גל' מאכו לו וילטן מה
לען גדולה ויס' זומר פלי'
ג' גלעון פלטמים ומלה' עד ציון
וליש אל' קולדס נגי' זטטס אל'
ערן כמי': זטוטע. נון חציות. הצע
לעטס זטטס נקען פאי סליכיא: ואל
ירקעה נומת. וול' סטקטו זטוטע
שון ול' מאכו ואל מיל' צי' שרלן:
ג' גלעון פלטמים ומלה' עד ציון
ג' גלעון גלעון זטוטע. נון חציות. הצע
סבומה ווועו צל' עולס פאי' שומקו זטטס זטטס
נקול' זטטס נקען פאי מיל' לרוטן סס' (ונחטס דק': קרג'')

ג'ליאון הש"ס

הגחות הב"ר

הגהות מהר"ן
רנשבורג

מוסך רשי זאטוטי. נצון וסילווע נצלען יווני (בב' ۲۸).

רביינו חננאל

בכל לשון בגיפן שלנו

על מנת לא לפגוע ביחסים בין ישראל ומצרים, נזקק ליפרך מטමון את ההאטורית בכבר אע-הן. ומוגן השינוי במילויו של דוד ביטן על לשונת שאותנו, אין טממו זאת הרוח האנושית שפירה ופירותה אפרירכה וווערא דשומן בפיירוקן דרב אש סל (את הידים). ואכן

לשונות לא, דקנית שיכתבנו אשורה על בדיה. ופרקין לעולם המשניה בגפן ע' וממנה השניה במילוי ידים לר' שמואן בן בספרים, וממנה השניה שיכתבו יוונית כר' המליך, שכינס ע' ב'